

възприеха, както отъ членоветъ на Управителнитъ съвѣти, тъй и отъ болшинствата на общитъ събрания на едното и другото дружества.

Първиятъ отъ тѣзи мотиви бѣше: *да се подпомогне и засили кооператизма*. И, наистина, кому не е извѣстно, че кооперацията е едно отъ най-важнитъ и най-цѣнни сдружавания въ днешно врѣме. Въ чуждитъ страни, а особено въ Германия и Англия кооперативъ дѣло е развито извънредно много и неговитъ блѣстящи резултати сж станали толкова много явни, че самата идея е обхванала не само тѣзи страни, но и цѣла Европа, па ако щете и цѣлия културенъ свѣтъ. У насъ кооператизма се разви до нѣкъдѣ прѣди войната, но голѣмата нужда отъ него се силно почувствува прѣзъ врѣме на войната и бърже се зародиха много и много кооперации. Тѣзи кооперации има да изиграятъ важна роля въ економическия животъ на човѣка. Но само ония отъ тѣхъ ще бждатъ съ сила и значение, които сж основани на по-солидна почва, които сж далечъ отъ мисльта да правятъ голѣми печалби и които иматъ по-голѣма и по-яка материална мощъ. Безъ тѣзи важни условия и безъ едно солидно съюзяване било на отдѣлнитъ кооперации въ градоветъ, било на много кооперации въ страната, такава мисль и работа не трѣбва да се сѣнува дори. Водими отъ тѣзи съображения, Управ. съвѣти развиха между си и между отдѣлнитъ членове на дружествата идеята за сливането, а покрай това и мисльта за взаимното подсилване на капиталитъ, развитието на кломоветъ и разширението на работата — косвенно: по-широкото задоволяване *нуждитъ* на членоветъ си. Този е той най-важниятъ и най-солидниятъ мотивъ и принципъ — принципътъ на кооператизма, който освѣти и подтикна мисльта за сливането.

Вториятъ мотивъ бѣше: *запазване цѣлостта на имота на друж.* „Вулканъ“ като имотъ общественно-полезенъ. И, дѣйствително, на мнозина е извѣстно, че както отъ отдавнашно врѣме, тъй и въ послѣднитъ дни се явиха хора съ широки апетити да закупятъ този имотъ за свои лични изгоди, нужди и печалби. И трѣбваше ли това да се допусне посрѣдъ хората на една корпорация, съставена отъ голѣмъ брой умни и интелегентни членове, при това добри кооператори? Тѣ сѣумѣха, както въ частнитъ си разговори, тъй и въ общитъ събрания да докажатъ своето трѣзво гледище и да запазятъ имота за едно прѣко назначение, за едно общественно използване и за едно притежание на всички членове, а не на единъ човѣкъ. Тази идея смути нѣколцина. Но тѣ бѣха безсилни да се борятъ съ желанието на болшинството въ събранията, и я възприеха като добра идея. Така запазенъ имота добива едно по-друго значение. Той става отъ една страна стежание общественно и гордостъ на много хора, а отъ друга страна той става единъ творецъ на нови кредити за по-голѣма, по-ин-